

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਅਥਵਾ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ ਜੋ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਏਵਜਾ ਮਿਲੇ ਪਰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਣਬਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਕਮੱਤ ਹੋ, ਕਦੇ ਕੋਈ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕੀ ਕਰਣਗੇ ਇਸਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰੋ, ਇੱਕ ਦੋ ਦੋ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਹਨ ਹੀ ਪਰ ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦ ਬਾਪ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਰਿਫ਼੍ਰੇਸ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਰਿਫ਼ਰੇਸ ਹੋਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਕੇ ਕੁਝ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੇ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲਣ ਦੀ ਦਿਲ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਇਵੇਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਏਵਜਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਹੀ ਓਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲੀਏ ਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਅਣਬਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਘਮਸਾਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਘਰ ਦੇ ਘਮਸਾਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡੋਟਕੇਯਰ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਗੌਰਮਿੰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਧਨੀ - ਧੋਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪੁਰਸ਼ ਲੋਕ ਬੈਠ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣਾ ਧੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੈਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸਿਰਫ ਪੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸੰਕਲਪ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ ਹੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਬੱਚਿਓ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਸੁਣਾਓ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕੋਈ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਹਨ, ਨਿਮੰਤਰਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ -ਯੋਗ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਢੇਰ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ। ਟੈਮਪਰੇਰੀ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰਥ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੈਲ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਘੋੜਾਗਾੜੀ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹਾਰੇ ਹਾਰ..... ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਪਰ ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਸਿੱਖਦੇ - ਸਿੱਖਦੇ ਵੀ ਇੱਕਦਮ ਧਰਨੀ ਤੇ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਿੱਟਖਿੱਟ ਹੋ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ, ਲੂਨਪਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਖਿੱਟ - ਖਿੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮਾਲਾ ਬਣਾਈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਡਿਫੈਕਟਿਡ ਮਾਲਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੂਨ ਇਹ - ਇਹ ਅਵਗੁਣ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਘੇਰਾਵ ਪਾਓ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਇੱਕ ਮਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਮਦਦਗਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਬਿਗਰ ਕੰਮ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੋਲਦੇ ਹੋ, ਮੱਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਾਂ ਬਾਬਾ, ਜੋ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ।

ਭਾਵੇਂ ਗਾਲੀ ਦੇਣ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੇਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਦੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੰਧੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬ ਤ ਬਾਰਾ (ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ 2 ਮਿਲਨੇ ਤੇ 12 ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) 12 ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਛੋਟੀ ਦੁਕਾਨ, ਵੱਡੀ ਦੁਕਾਨ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਓ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਇੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਆਪ ਮਦਦ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਹਿੰਮਤੇ ਮਰਦਾ।... ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਣ - ਕੋਣ ਕੀ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਪੇਤਾਮੇਲ ਸਾਰਾ ਲਿਖਣਗੇ - ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਇਹ ਮਦਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਲਿਖ ਕੇ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸੈਂਟਰ ਖੇਲਦੇ ਹਾਂ ਮਦਦ ਦੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਖੇਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ। ਮਦਦਗਾਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਨਿਮੰਤਰਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਾਈਏ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਓ, ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਮੁਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ? ਬਾਪ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਵਿਜੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਸਭ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਵੀ ਬੁੱਢਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਜਪ - ਤਪ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਮਿਲੇਗਾ ਉਹ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਬਾਬਾ ਆਉਣਗੇ ਹੀ ਉਦੋਂ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਗੈਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਵਿਖਾਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਗਲਾ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਬਗੈਰ ਨਿਧਨਕੇ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨੀ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਧਨੀ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹੋਗੇ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਧਨਕੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਜਰੂਰ ਬਣਨਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਸੀ - ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ? ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਨ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋਣਗੇ। ਉੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਇਹ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ, ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਦਾ ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਗਲਾਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਆਵਾਗਮਨ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੀ ਕਿਉਂ ਰਚਿਆ? ਕਿਉਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ

ਕਲਯੁਗ, ਸਤਯੁਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਰਮਣੀਕ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਦੁੱਧ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੀ? ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਵੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧੰਧਾਧੇਰੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਜਿਵੇਂ ਸੁਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹੋਗੇ। ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੋ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਅਜਾਮਿਲ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ ਫਿਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੋਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਵੀ ਤੋੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਾਲ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਰੱਖੋ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਕਰਮ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖੋ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਹੋ ਜਾਓ। ਜੇ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਤਾ ਤਾਂ ਖਲਾਸ। ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੱਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ... ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਥੋੜੀ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ... ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਫੰਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਲੱਖ ਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਵੱਡਾ ਕੁਟੁੰਬ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਜਾਸਤੀ ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੰਸੋ। ਵਾਣਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣ ਜਾਓ। ਖਰਚਾ ਆਦਿ ਘੱਟ ਕਰ ਲੋ। ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੀ - ਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਖਰਚਾ ਹੀ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛਿੱਡ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ? ਇਕ ਪਾਵ ਆਟਾ। ਬਸ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਭਵ:
ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵਰਦਾਤਾ, ਭਾਗ ਵਿਧਾਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿਚਵਾਉਣ ਚਾਹੇ ਖਿਚਵਾ ਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭੋਲੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਵਫੁਲ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਵੇ। ਖਜਾਨੇ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਲਾ ਚਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਰਵ ਖਜਾਨੇ ਆਪਣੇ ਖਜਾਨੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਸਵਾਰਥ ਮਿਕਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਮਿਕਸ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਇਸਲਈ ਨਿਰਸਵਾਰਥ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ।

*****